

[Udenrigsministeren]

krediteringer taler for, at vi skulle oprette en dansk repræsentation i San José i Costa Rica. Men en sådan afvejning af og diskussion om de hensyn, der bør indgå deri, og den vægt, der bør tillægges dem, hører ikke hjemme her i folketingsalen. Det ville være i strid med god dansk statsskik, og det ville i øvrigt også være i strid med skik og brug i et hvilket som helst andet land, vi kan sammenligne os med.

Spørgsmålet om oprettelse og nedlæggelse af danske diplomatiske repræsentationer bør som hidtil være et regeringsanliggende. Det er klart, at der i regeringens videre overvejelser vil indgå de synspunkter og vurderinger, som beslutningsforslagene afspejler i relation til repræsentationsspørgsmålet, men den endelige afvejning og afgørelse er og bliver regeringens.

Hans Hækkerup (S):

Jeg er glad for at kunne sige, at der for første gang i mange år er en positiv udvikling i gang i Centralamerika, og jeg tænker ikke mindst på Ariasplanen og den aftale, der er indgået i Esquipulas mellem de fem centralamerikanske lande.

Jeg vil også godt sige, at nogle lande har gjort mere end andre for at fremme denne fredsproces, og skal man nævne nogle, må det først og fremmest blive Oscar Arias, som nu også er blevet belønnet med Nobels fredspris.

Jeg synes også, der er grund til at understrege, at Nicaragua har taget vigtige skridt i fredsprocessen, og her vil jeg ikke mindst understrege åbningen af La Prensa og Radio Católica, skridt, som vi gang på gang har bedt Nicaragua om at tage. Til gengæld har Honduras ikke gjort noget for at leve op til aftalen om at stoppe contraernes brug af baser i Honduras, hvorfra man retter angreb ind i Nicaragua.

Og så er der præsident Reagan og USA's regering, som konsekvent har modarbejdet freden i Centralamerika. Jeg skal ikke her undlade at sige, at det første, USA burde gøre, var at stoppe støtten til contraerne og ophæve handelsblokaden mod Nicaragua. Det ville være et positivt bidrag til en fredelig udvikling.

Men faktisk var denne positive udvikling endnu kun i sin vorden, da Socialdemokratiet og De Radikale under folketingsdebatten den 21. maj i år tilkendegav, at der skulle ske en udvidelse af bistanden til Nicaragua og de øvrige lande i Centralamerika, og jeg vil godt af hen-

syn til udenrigsministeren, der mente, at der kun var tale om en nuanceforskel i vores syn, sige, at jeg mener, det i hvert fald er en meget væsentlig nuance, når vi taler om en væsentlig udvidelse af bistanden til Nicaragua.

Det andet element i vores beslutningsforslag er for Nicaraguas vedkommende, at vi har ønsket, at der skulle ses bort fra den lidt kunstige 800-dollars-grænse, således at Danida kunne gå ind med direkte projektbistand, som det også har været tilfældet tidligere i Nicaragua, og som man har haft positive erfaringer med. I øvrigt viser de nyeste tal fra Verdensbanken, at Nicaraguas bruttonationalprodukt i 1986 er faldet til 790 dollars pr. indbygger, altså under den magiske 800-dollars-grænse.

Vi har også ønsket, at der skulle fastsættes en ramme på 100 mio. kr. om året for den bistand, der skal ydes til Nicaragua, og når vi har valgt beløbet 100 mio. kr. om året, er det, fordi vi i Danmark så skulle kunne nå op på samme niveau som bistanden fra Norge og Sverige. Det synes jeg udenrigsministeren gik uden om i en stor bue i sin tale. Sandheden er jo, at niveauet for den bistand, Danmark i dag yder, ligger væsentligt under niveauet for vore nordiske brodernationers bistand.

Ministeren nævnte regeringens nye politik med støtte til fattigdomslommer. Vi mener ikke, der er nogen uoverensstemmelse mellem vores forslag og den politik. Tværtimod mener jeg, der er et meget stort behov for de genopbygningsprojekter, som det nu bliver muligt at sætte i gang i Nicaragua.

Til at varetage administrationen af disse forøgede bistandsmidler ønsker vi oprettet en bistandsmission i Nicaragua, og samtidig ønsker vi en bedre politisk dækning af begivenhederne i Centralamerika. Vi har derfor foreslået udsendelse af en chargé d'affaires, således at der bliver tale om en dansk ambassade i Managua, og jeg forstod faktisk ministerens indlæg således, at han var enig i, at bistandspolitiske hensyn taler for Managua. Så lagde ministeren nogle politiske hensyn ind, som han mente trak i en anden retning, men her har vi nok svært ved at blive enige med ministeren.

Jeg vil også godt sige til ministeren, at det er med ulyst, vi blander os i dette, men denne regering har helt bevidst nedprioriteret Latinamerika, og vi føler, at vi har et behov for at få informationer fra denne region, ikke mindst fra